

Senatul a adoptat proiectul privind societățile de leasing și condițiile de plată ale consumatorului

Senatul a adoptat, miercuri, proiectul senatorului Daniel Zamfir, ce prevede schimbări în condițiile de plată a datoriilor consumatorului care folosește un bun dat în leasing și, de asemenea, stabilește termenii în care un alt cumparator poate achiziționa bunul de la proprietar.

Proiectul a fost adoptat cu 57 de voturi „pentru”, 18 „contra” și două abțineri.

„Am simțit nevoia să intervenim asupra procedurii de valorificare a bunului care este achiziționat în leasing. Astăzi, lucrurile stau așa. În situația în care semnatarul unui contract de leasing nu mai poate achita contractul până la capăt, societatea de leasing îl depozitează de bun, îl vinde la o valoare sub prețul pieței respectivul utilizator este pus să plătească, pe de-o parte, diferența incorectă, și în al doilea rând, să plătească rate până la finalizarea contractului, deși a fost depozitat de bun. Utilizatorul va fi cel care inițial, va fi cel care vinde respectivul bun, suma obținută fiind folosită pentru acoperirea valorii creditului. Motivul este că oare mulți au fost abuzați de societățile de leasing.”, a declarat inițiatorul Daniel Zamfir, în timpul dezbaterilor.

Modificarea adusă prin acest proiect este că aceste dispoziții nu se aplică în situația în care „locatarul/utilizatorul este consumator”.

„În sensul prezentei legi, prin „consumator” se înțelege orice persoană fizică sau grup de persoane fizice care are calitatea de utilizator/locatar într-un contract de leasing, și care acționează în scopuri în afara activității sale comerciale. Calitatea de utilizator care acționează în scopuri personale sau familiale se prezuma și se analizează în raport de contractul care intră sub incidența prezentei legi, și nu de întreaga activitate a debitorului.”, se arată în proiect.

Propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, modifică articolul 15 în sensul posibilității atât finanțatorului, dar și locatarului, să rezilieze contractul de leasing.

Proiectul prevede că în cazul în care utilizatorul sau locatarul, care are calitatea de consumator, nu acoperă rata de leasing timp de trei luni consecutive, calculate de la scadența prevăzută în contractul de leasing, locatarul/finanțatorul are dreptul de a rezilia contractul de leasing, iar utilizatorul este obligat să restituie bunul și să plătească toate sumele datorate în temeiul contractului de leasing.

Însă, în cazul în care utilizatorul sau locatarul restituie bunul în termenul prevăzut în contract eventualele despăgubiri nu pot cuprinde decât diferența între totalul sumelor datorate conform contractului, diminuată cu valoarea obținută prin valorificarea, exclusiv TVA, sau după caz, cu valoarea stabilită printr-un raport de evaluare a bunului emis de un evaluator autorizat conform legii. Sumele datorate conform contractului de leasing, se constituie din facturile emise și neachitate, valoarea de intrare rămasă de achitat până la finele perioadei de leasing, inclusiv valoarea reziduală, cheltuieli cu asigurările bunului, reprezentate de polița de asigurare obligatorie și/sau polița de asigurare facultativă, amenzi de circulație și amenzi pentru neplata rovinietei, precum și taxe/impozite aferente bunului, se arată în inițiativa legislativă.

Inițiativa legislativă mai prevede și situația în care utilizatorul consumator al bunului sau un cumparator tert beneficiază de dreptul de cumpărare, dacă bunul a fost restituit în termenul prevăzut în contract.

„În situațiile în care pentru situațiile în care bunul a fost restituit în termenul prevăzut în contract,

locatarul/utilizatorul consumator sau un terț cumparator propus de acesta în termen de 5 zile de la îndeplinirea obligației de predare, beneficiază de dreptul prioritar la cumpararea bunului, valabil timp de 30 de zile de la data predării, timp în care poate fi emisă acceptarea fermă și irevocabilă de cumparare la un preț cel puțin egal cu contravaloarea tuturor sumelor datorate conform contractului, locatarul/utilizatorul consumator are obligația de a credita contul finanțatorului cu diferența necesară până la concurența sumelor datorate conform contractului de leasing, inclusiv valoarea reziduală la care se adaugă TVA.”, mai specifică inițiatorul.

Dacă cumparatorul terț propus de utilizatorul consumator al bunului prezintă o ofertă mai mică decât suma totală datorată în contract, utilizatorul are obligația "de a credita contul finanțatorului, cu diferența necesară până la concurența sumelor datorate conform contractului, cel mai târziu la data încasării de către finanțator a pretului de vânzare aferent transferului dreptului de proprietate, cu respectarea termenului prioritar de 30 de zile".

Bunul va putea fi preluat în proprietate la data încasării integrale a sumelor datorate conform contractului, "care nu va putea fi ulterioară datei de expirare a dreptului prioritar".

În cazul nerespectării acestor prevederi, finanțatorul poate folosi bunul iar utilizatorul care a luat în leasing bunul este obligat să plătească sumele datorate.

În cazul în care utilizatorul nu restituie bunul în termenul prevăzut de contract, acesta va achita finanțatorului, pe lângă sumele datorate conform contractului de leasing și cheltuielile pentru intrarea în posesie a bunului.

Inițiatorul motivează că în cazul în care utilizatorul este consumator, responsabilitatea acestuia este excesivă, fiindcă în contractele de leasing se stipulează în sarcina locatarului/utilizatorului obligația plății, în mod cumulativ, atât a ratelor de leasing aferente întregii perioade contractuale, cât și restituirea bunului.

„Profesioniștii leasingului și ai creditului, având o forță economică, juridică și tehnică disproporționat de mare în raport cu debitorul, denumit „partenerul” lor contractual, impun debitorului clauze-tip, preformulate, la care debitorul nu poate decât să adere, prin simpla semnătură, fără posibilitatea de a le influența natura sau conținutul. Așa se face că, deși legiuitorul a avut în vedere alternativa dintre predarea bunului și plata despăgubirilor constând în echivalentul ratelor pe toată perioada contractuală, în contractele de leasing se stipulează în sarcina locatarului/utilizatorului obligația plății, în mod cumulativ, atât a ratelor de leasing aferente întregii perioade contractuale, cât și restituirea bunului. O astfel de răspundere, mai ales în cazul în care utilizatorul (debitorul) este consumator, este în mod evident excesivă și lipsită de orice raționalitate economică, întrucât un debitor caruia i-ar încumba o astfel de enormă răspundere banală ar fi sau ar deveni rapid un debitor ruinat, ceea ce, de fapt, înseamnă un risc de insolvabilitate pentru creditor (societatea de leasing), care nu și-ar mai putea recupera decât, cel mult, bunul dat în leasing.”, motivează acesta.

Proiectul a fost adoptat de Senat, prima cameră sesizată, for decizional fiind Camera Deputaților.